der politiske konsultationer? Så synes jeg, forsvarsministeren er naiv.

Forsvarsministeren (Engell):

Hvis nu hr. Thoft fulgte med i, hvad der sker her i Folketinget på det område, så ville hr. Thoft vide, at det spørgsmål, han stillede mig her, besvarede jeg i Folketingets spørgetid her i salen for et par uger siden, da hr. Albrechtsen stillede det tilsvarende spørgsmål.

Da gjorde jeg opmærksom på, at konsultationer er grundlaget, men naturligvis kan man da forestille sig en situation, lad mig bare nævne, hvis der f.eks. er gennemført et altødelæggende førsteslagsangreb på Vesteuropa, hvor det praktisk vil vise sig ganske umuligt at gennemføre konsultationer, som det er forudset.

Man kan tænke sig så mange forskellige situationer, men det er unormale situationer. Reglen vil være, at der skal gennemføres konsultationer, og det var det, jeg oplyste, da hr. Albrechtsen stillede det samme spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Nå, men så kan vi altså konstatere, at der ikke er sket noget nyt, for det ville have været interessant, hvis der var det.

Det er altså sådan, at reglen tilsiger, at der bør ske konsultationer under forudsætning af, at tiden og omstændighederne tillader det. Nu er det jo nok sådan, at tredje verdenskrig ikke sker helt efter reglerne, og det, at omstændighederne og varslingstiden i øvrigt ligger på under en halv time, vil vanskeliggøre konsultationer. Det er vel også sådan, at den førsteslagsevne, som supermagterne i stigende grad tilstræber, og det gælder for så vidt dem begge to, vil vanskeliggøre tid til konsultationer.

Jeg må konstatere, at situationen fortsat er uændret på trods af det indtryk, forsvarsministeren forsøgte at give for et øjeblik siden, nemlig at konsultationer ville finde sted. Disse må vi forvente ikke vil finde sted, fordi hverken tiden eller omstændighederne vil tillade noget sådant.

Forsvarsministeren (Engell):

Hr. Thofts argumentation hænger ikke sammen, det har vi nu fået et vidnesbyrd om i hr. Thofts sidste bemærkning. Hr. Thofts argumentation i stribevis af debatter her i Folketinget har været, at Warszawapagten har givet udtryk for, Sovjetunionen har givet udtryk for, at man aldrig som den første vil anvende atomvåben. I sin argumentation nu forudsætter hr. Thoft, at Warszawapagten og Sovjetunionen har gennemført et førsteslag med atomvåben. Hr. Thofts argumentation hænger altså ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Som ministeren korrekt oplyste, stillede jeg forleden ministeren det spørgsmål, om konsultationen altid med sikkerhed vil blive gennemført. Det, ministeren svarede, var – Folketingstidende 1986–87, sp. 1218:

»Reglerne om konsultation om sådanne helt vitale beslutninger, som eventuel brug af atomvåben helt selvklart ville være, er ensbetydende med, at de allierede vil blive taget med på råd, for så vidt det overhovedet er praktisk muligt.«

Når vi sammenholder det med, at atomvåbnene i Slesvig–Holsten af USA, måske med Vesttysklands godkendelse, men ikke nødvendigvis med Danmarks godkendelse, for det er ikke nødvendigt, overføres til Enhedskommandoen, står vi altså i den situation – det vil jeg godt bede ministeren bekræfte, ministeren har bekræftet det tidligere i et svar til mig – at konsultationsforpligtelsen, hvad angår anvendelsen af de slesvig-holstenske atomvåben, gælder, for så vidt som tiden og omstændighederne tillader det.

Enhedskommandoen kan altså få en ordre fra general Rogers om at bruge disse atomvåben, og hvis tiden og omstændighederne ikke tillader det, vil den danske regering og da i særlig grad det danske Folketing ikke blive spurgt om denne beslutning. Det er det, atomvåbenretningslinjerne konkret indeholder, især når man tager i betragtning det lokale område 6 km fra den danske grænse.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det skulle nødig gribe om sig at stille spørgsmål, man allerede har fået svar på.

(Kort bemærkning).